

[Ib Jakobsen]

gerne – og det er det centrale – have at vide, nøjagtigt hvad denne omlægning af statstilskuddet betyder, og hvilke konsekvenser den får, når det drejer sig om de midler, der skal anvendes til dialysebehandling. Det er sådan set det centrale i spørgsmålet, men det var egentlig det eneste, jeg ikke fik svar på.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Jeg synes, jeg helt klart gjorde rede for, at omlægningen intet kom til at betyde for patienterne. Det, det drejer sig om, er, at det, der tidligere var øremærket til en centraliseret behandling på visse sygehuse, nu over bloktilskuddene bliver kanaliseret ud til de enkelte sygehuskommuner på grund af, at behandlingen er så almindelig, at en række sygehuskommuner selv kan påtage sig den. Jeg vil derfor nærmest se det som en fordel for patienterne, at de nu flere steder end hidindtil kan blive behandlet på nøjagtig de samme økonomiske vilkår. Der er som sagt ikke tale om nogen tilbagetrækning af et tilskud, men kun om, at det betales til de enkelte sygehuskommuner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 423

6) Til *sundhedsministeren* af:

Ib Jakobsen (FK):

»Hvad agter ministeren at foretage for at sikre, at reglerne for indberetning af arbejdsbetingede sygdomme overholdes?«

Ib Jakobsen (FK):

Vedrørende indberetning af arbejdsbetingede sygdomme er der på det seneste kommet nogle beregninger fra formanden for PLO – ikke Arafat, men formanden for Praktiserende Lægers Organisation – som viser, at af de patienter, de praktiserende læger får ind i deres konsultation på grund af en lidelse, hvorom man med 100 pct.s sikkerhed kan sige, at den er betinget af arbejdsforholdene, bliver kun 60 pct. indberettet. Hvis det drejer sig om mistanke om en lidelse, der er en følge af arbejdsforholdene, drejer det sig kun om 40 pct.

Det er disse forhold, der er baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet til sundhedsministeren.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Det stillede spørgsmål berører til en vis grad også Socialministeriet, men jeg skal da gerne ved denne lejlighed besvare det, idet jeg kan oplyse, at Socialministeriet i maj måned 1986 har udsendt en bekendtgørelse, der klart fastslår, at enhver læge og tandlæge, uanset deres arbejdssted, skal anmelde arbejdsbetingede lidelser til Direktoratet for Arbejdstilsynet og Sikringsstyrelsen.

I samme bekendtgørelse er det i øvrigt bestemt, at undladelse af at foretage anmeldelse kan straffes med bøde.

Ifølge oplysning fra Socialministeriet har Direktoratet for Arbejdstilsynet gennem de senere år gennemført en bred information navnlig til lægerne om arbejdsskader og også om indberetning af disse skader, bl.a. gennem de lokale lægekredsföreninger.

Herudover gennemfører Direktoratet for Arbejdstilsynet kontrol med lægerne gennem klageadgang til direktoratet.

Socialministeren mener – og jeg er enig med hende i dette synspunkt – at den givne vejledning og også den information, der foreligger, samt de fastsatte straffebestemmelser og klageadgangen på området på god måde bidrager til, at reglerne om indberetning af arbejdsbetingede sygdomme overholdes. Jeg kan i øvrigt oplyse, at Arbejdstilsynet gennem fortsat informationsvirksomhed vil indskærpe, at indberetningspligten overholdes.

Den nævnte straffebestemmelse i Socialministeriets bekendtgørelse blev i øvrigt indført så sent som i 1986, men vi må naturligvis se, om den er tilstrækkelig. Skulle der f.eks. for læger opstå særlige problemer med indberetningspligtens overholdelse, har vi jo endelig i lægeloven skærpede straffebestemmelser for lægernes virksomhed, og jeg vil i givet fald gerne i samarbejde med Socialministeriet og Arbejdsministeriet medvirke til en løsning af eventuelle problemer på dette område.

Ib Jakobsen (FK):

Nu hørte vi så ministerens løsning på det problem, at der er nogle, der bryder reglerne i dette land. Det skulle løses ved oplysningsvirksomhed. Der er nok andre, som også bryder reglerne i dette land, der ville være glade, hvis de sanktionsmidler, man anvendte i disse tilfælde, kunne blive afløst af oplysningsvirksomhed.